

ההיא של יד, שהיא ענינה כלפי מעלה, אף כף שלמות יש לה כמו שלמעלה.

מִדֶּךָ אָסוּר בְּרִהוּטִים - הוא קשור ואחוז באותם הפתים להאחז בשם הקדוש שהוא פראוי. ועל פן מי שמתתקן בהם הוא בצלם אלהים. מה באלהים מתיחד בו השם הקדוש, אף הוא מתיחד בו השם הקדוש פראוי. זכר ונקבה ברא אתם. תפלין של ראש ותפלה של יד, והכל אחד.

מִצּוּה אַחַת עֲשֶׂה - לעשר מעשר הארץ. כאן יש שתי מצוות - אחת לעשר מעשר של הארץ, ואחת בפורים של פרות האילן, שכתוב (בראשית א) הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ. כתוב כאן הנה נתתי, וכתוב שם (במדבר יח) ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל, וכתוב (ויקרא כו) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה' הוא.

מִצּוּה שְׁתֵּים עֲשֶׂה - להביא בפורי האילן, שכתוב (בראשית א) ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע. כל מה שראוי לי, לכם אסור למאכל. התיר להם ונתן להם כל המעשר שלו ובכורי האילנות. נתתי לכם - לכם ולא לדורות שאחריכם.

מִצּוּה שְׁלֹשׁ עֲשֶׂה - לעשות פדיון לבנו לקשר אותו בחיים. ששני ממנים הם, אחד של חיים ואחד של מות, ועומדים על האדם. וכשיפדה האיש את בנו, מיד המות שהוא הוא פודה אותו, ולא יכול לשלט עליו. וזה סוד של וירא אלהים את כל אשר עשה, בכלל, והנה טוב - זה מלאך חיים, מאד - זה מלאך המות. ועל פן בפדיון שהוא מתקנים זה של חיים,

דאיהי מסכנא לגבי עילא אוף הכי שלימו אית לה כגוונא דלעילא.

מִדֶּךָ אָסוּר בְּרִהוּטִים (שיר השירים ז) קָשִׁיר אִיהוּ וְאַחִיד בְּאַנּוּן בְּתִי לְאַתְּאַחַדָּא בְּהוּא שְׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. וְעַל דָּא מָאן דְּאַתְתִּקֵּן בְּהוּ אִיהוּ הוּי בְּצֵלִם אֱלֹהִים. מָה אֱלֹהִים אֲתִיחַדָּא בִּיה שְׂמָא קְדִישָׁא, אָף הוּא אֲתִיחַד בִּיה שְׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. זָכַר וּנְקֵבָה בְּרָא אוּתֵם. תְּפִלִּין דְּרִישָׁא וְתַפְלָה שְׁל יָד וְכָלָא חַד.

בְּקוּדָא חֲדָסָר לְעֲשֶׂרָא מֵעֲשֶׂרָא דְאַרְעָא. הָכָא אִית תְּרִין פְּקוּדִין. חַד לְעֲשֶׂרָא מֵעֲשֶׂרָא דְאַרְעָא. וְחַד בְּפוּרֵי דְפִירֵי אֵילָנָא. דְכָתִיב (בראשית א) הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרַע זֹרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. כְּתִיב הָכָא הִנֵּה נָתַתִּי. וְכָתִיב הֵטֵם (במדבר יח) וְלִבְנֵי לְוִי הִנֵּה נָתַתִּי אֶת כָּל מֵעֶשֶׂר בְּיִשְׂרָאֵל. וְכָתִיב, (ויקרא כו) וְכָל מֵעֶשֶׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא.

בְּקוּדָא תְּרִיסָר לְאַיִתְתָּא בְּפוּרֵי דְאַיִלָּנָא דְכָתִיב, (בראשית א) וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּו פְּרִי עֵץ זֹרַע זֹרַע. כָּל מָאן דְּאַתְחִזִּי לִי, לְכוּן אָסִירָא לְמִיכָל. אֲתִיר לֹון וְיֵהב לֹון כָּל מֵעֲשֶׂרָא דִּילִיהּ וּבְכוּרִין דְאַיִלָּנִין. נָתַתִּי לָכֶם, לָכֶם וְלֹא לְדָרִין דְּבַתְּרִיכוּן.

בְּקוּדָא תְּלִיסָר. לְמַעַבַּד פּוּרְקָנָא לְבְרִיהּ לְקִשְׂרָא לִיהּ בְּחִיָּין. דְּתִרִין מְמַנָּן נִינְהוּ חַד דְּחִיָּין וְחַד דְּמוּתָא וְקִיָּימִין עֲלִיהּ דְּבַר נֶשׁ, וְכַד יְפָרוּק בַּר נֶשׁ לְבְרִיהּ, מִיָּדָא דְּהוּא מוּתָא פְּרִיק לִיהּ, וְלֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה עֲלִיהּ. וְרָזָא דָּא וִירָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּכָלֵל. וְהִנֵּה טוֹב דָּא מְלָאךְ חַיִּים.

מאד דא מלאך המות. ועל דא בהווא פורקנא אתקיים דא דחיים